

Pályázati beszámoló, avagy a víz miben különbözik a folyótól

A *Temetés* este nyolckor munkacímet viselő novelláskönyv-kézirat pályázatomban ezt írtam: A *Temetés este nyockor* című elbeszéléseket tartalmazó kötet nem tematikusan, hanem koncepciójukban kapcsolódó szövegek gyűjteménye. A hat elbeszélés az ellentétes cselekményvezetés elbeszélési technikái szerint épül föl, vagyis a valósnak láttatott cselekménysort egy láthatatlannak tetsző, vagy inkább a szereplők által elhallgatott, egy egészen más jellegű cselekménysor irányít. Minden történetben egy titok lappang, ennek a titoknak az elfedésére irányuló erőfeszítés az, amely meghatározza a szereplők cselekvéssorát.

A pályázatomban vállaltak maradéktalanul teljesültek, sőt, az eltelt tizenkét hónap alatt a pályázati idő elején fölvezetett munkaterv menet közben módosult, mégpedig az elkészült elbeszélések, novellák mennyiségének és minőségének javára, ugyanis munka közben kiderült, hogy az eredetileg elképzelt koncepció sokkal több nézőpont megvalósítását igényli. Ennek megfelelően hat helyett összesen huszonöt novellát és elbeszélést tartalmaz az a kötet, amely idén júniusban fog napvilágot látni a Bookart Kiadó gondozásában. A pályázati idő alatt megírt huszonöt elbeszélés, illetve novella „főszereplője” a szerelem.

Ha egy történet elején, közepén vagy végén vagyunk, sohasem feledkezhetünk el a benne rejtve avagy látható módon működő szerelmi szálról. Képzelnünk el egy folyót, amin éppen átgázolunk. Ha figyelmen kívül hagynánk a rejtett örvényeket avagy a sodrás erősségét, azt sem éreznénk, hogy egyáltalán vízben állunk, nemhogy folyóban gázolunk.

Harmadik novelláskötetemben éppen így érhető tetten a szerelmi szála vonatkozatható oksági viszony. A történetek szereplői alighanem a testi szerelem bűvöletében, vagy abból felocsúdvá cselekednek, esetleg messziről visszatekintve értekeznek róla. Hol élesebben, hol egészen elrejtve, de ott kúszik, indázik a mindenre kiható, pusztító, máskor meg építő, az örvények és sodrások által mozgásban tartott szenvedély. A kézirat egy rejtett lehetőségre hívja fel a figyelmet, azt követi nyomon novelláról novellára, hogy valaminek a kezdete hogyan válik végzetté, hogy hétköznapi érzések hogyan alakulnak sorsdöntő lépésekké, hogy a víz miben különbözik a folyótól.

A pályázati időszak alatt létrehozott, a Bookart Kiadónál napvilágot látó novelláskötet, érzésem szerint, továbblépést jelent munkásságomban, a szövegeimet kiérleltebbeknek tartom.